

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.147 van 23 oktober 1997
in de zaak A. 76.019/IX-680.**

In zake : Freddy WYCKAERT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. BORGERS,
kantoor houdende te LUMMEN,
Ringlaan 15

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landsverdediging.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 13 oktober 1997 namens Freddy WYCKAERT werd ingediend door zijn raadsman A. BORGERS, advocaat te Lummen, om, bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid, de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

- "1. Het Koninklijk Besluit van 24 juli 1997 betreffende het in disponibiliteit stellen van bepaalde militairen van het actief kader van de Krijgsmacht, met toepassing van artikel 3, § 1, 1°, van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese economische en monetaire Unie.
2. Het K.B. van 29 juli 1997 betreffende de procedure van in disponibiliteit stelling van bepaalde militairen van het actief kader van de Krijgsmacht.
3. De beslissing van het Ministerie van Landsverdediging, Generale Staf, Divisie Personeel, Sectie Administratie, Kwartier Koningin Elisabeth, Eversestraat te 1140 Brussel, medegedeeld bij schrijven dd. 8 september 1997 (ref. nr JSP-A/AFFEC/B 97.13790)";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 16 oktober 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 oktober 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. BORGERS, die verschijnt voor verzoeker, en van Luitenant-kolonel J. GOVAERT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker de "uiterst dringende noodzakelijkheid" als volgt verantwoordt :

"Vertoger vordert de schorsing van de tenuitvoerlegging wegens uiterst dringende noodzakelijkheid;

Aangezien vertoger de schorsing vraagt van de hoger aangehaalde Koninklijke Besluiten en van de beslissing van het Ministerie van Landsverdediging, wegens het ernstig en moeilijk te herstellen nadeel dat vertoger lijdt;

Aangezien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten en beslissingen een niet te herstellen nadeel aan vertoger berokkent;

Aangezien, voor zoveel als nodig, de door vertoger aangehaalde middelen om de nietigverklaring te vorderen van de aangevochten besluiten, huidig verzoek grondig staven;

Aangezien het bewijs van het bestaan van ernstige middelen, die de vernietiging van de aangevochten besluiten en beslissingen verantwoorden, voldoende bewezen zijn;

Aangezien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de besluiten en beslissingen, zonder dat aan vertoger eveneens deze voordelen zouden toegekend worden, dit een niet, alleszins moeilijk te herstellen nadeel berokkent, vermits een vervangende schadevergoeding niet mogelijk is;

Aangezien vertoger immers eveneens wenst te genieten, en dit vanaf heden, van de getroffen maatregelen, zoals vermeld in het K.B. van 24 juli 1997 en 29 juli 1997:

Aangezien, wanneer men de voordelen in verband met de in disponibiliteit stelling niet toekent aan vertoger vanaf heden, dit in de toekomst niet meer mogelijk is, en vertoger vanaf heden verstoken is van de voordelen van dit stelsel, zonder dat dit met terugwerkende kracht kan hersteld worden;

Dat een billijke schadeloosstelling dit nadeel in geen geval volkomen kan herstellen (Raad van State, De Brabandere, dd. 2 april 1992, nr. 39.151; Raad van State, Vannespen, dd. 13 augustus 1992, nr. 40.094);

Wanneer de aangevochten beslissing niet zou geschorst worden, zou een latere vernietiging door de Raad van State niet meer effectief zijn, want alsdan is er een geruim deel van de termijn van in disponibiliteit stelling verstreken;

Dit betekent dat indien de gewone procedure bij de Raad van State zou worden gevolgd, de eventuele uitspraak van de Raad van State niet meer terzake dienend is, gezien een geruime termijn desaan gaande verstreken is;

Aangezien de vereisten van behandeling bij hoogdringendheid dan ook bijgevolg vervuld zijn";

Overwegende dat het eerste bestreden koninklijk besluit van 24 juli 1997 werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 15 augustus 1997 (tweede editie); dat het tweede bestreden koninklijk besluit van

29 juli 1997 werd bekendgemaakt in het Belgischc Staatsblad van 20 augustus 1997; dat de derde bestreden beslissing dateert van 8 september 1997 en volgens een notering op het afschrift dat als bijlage werd gevoegd bij het verzoekschrift tot schorsing, "ontvangen werd donderdag 11 september 1997"; dat het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid aange-tekend verzonden werd op 13 oktober 1997; dat dit betekent dat verzoeker gewacht heeft tot de 59e dag na de bekendmaking van het koninklijk besluit van 24 juli 1997 om er de schorsing van te vorderen; dat, ten aanzien van het koninklijk besluit van 29 juli 1997, het verzoekschrift tot schorsing ingediend werd de 54e dag na de bekendmaking ervan; dat indien verzoeker op 11 september 1997 kennis heeft genomen van de derde bestreden beslissing van 8 september 1997 hij 32 dagen, dit is meer dan een maand, gewacht heeft om het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen;

Overwegende dat, daargelaten de vaststelling dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkel pertinent en overtuigend argument aanvoert dat de uiterst dringende noodzakelijkheid kan verantwoorden, uit het bovenstaande blijkt dat verzoeker allesbehalve prompt en alert is opgegetreden; dat hij aldus de indruk wekt dat hij er zelf niet in gelooft dat zijn zaak moet afgehandeld worden volgens de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid; dat deze vaststelling volstaat om te besluiten dat niet voldaan is aan een van de cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid dient te worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig oktober 1900 zevenennegentig, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	M. MILOJKOWIC	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

A. BEIRLAEN.